

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra EN ENKESTAND

Citation: Schandorph, Sophus: "Fortællinger", i Schandorph, Sophus: *Fortællinger*, 1901, s. 54.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph01val-shoot-idm139737874408912/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fortællinger

den ene Gang højere end den anden og bestandig ledsagende sine Gab med højere og ynkeligere Sukke, fra 4—5 gjorde han Toilette, spiste til Middag fra 5—7, drak Kaffe og røg Cigar fra 7—8, spillede Billard fra 8—10, drak The fra 10—11 og gik derpaa i Seng. Indtraf der saa den ubetydeligste Begivenhed uden for den daglige Orden, som en Arbejdshests Død, en Karls Sygdom, et Middagsseiskabs Aflysning paa Grund af Baronessens Sygghed, ansaa' han sig for den mest plagede Mand paa Jorden, som alle onde Magter var satte ud paa at chikanere. For Resten var han Skikkeligheden og Velviljen selv, naar man ydede ham en vis ydre Honnør, og han havde saare ondt ved at sige nej, naar nogen bad ham om noget. Paa den anden Side tog han heller aldrig Initiativet til at give noget; det fik han fra Baronessen og Godsforvalteren.

— Det er piskende galt, det er rent bandsat, Povlsen, jeg er det ulykkeligste Menneske, der kan gaa paa Jorden! Hvad Fanden skal jeg gøre, Povlsen?

Povlsen fremsagde ganske tørt den Formel, han altid brugte ved Baronens hyppige Fortvylelser:

— Er der tilstødt Baronen noget ubehageligt?

Baronen svarede ikke, men rejste sig, gik op og ned ad Gulvet, kløede sig bag Øret, spyttede i de i alle fire Hjørner anbragte Spyttebakker og gav sig til at spadsere, medens han tyggede sin Cigarstump flad. Povlsen blev staaende ganske stille med den mest ligegyldige Mine af Verden. Pludselig standsede Baronen foran ham, plantede ham sine udvæltende graa Øjne i Ansigtet og sagde med et dybt Suk:

— Forpagter Graa paa Krængstrup vil fratrage sin Forpagtning. Kan De sige mig, hvad vi skal gøre ved det?

— Det bliver jo hans Sag at skaffe en solid Mand i sit Sted.

— Ja det er godt nok, min Fa'er, men hvor faar han den Mand? Nu var jeg i alle Maader saa glad over ham, og saa skal man have nye Folk her paa Egnen! Aa jeg kan blive rasende, naar jeg tænker paa det.

— Der behøver jo ikke just at komme en Mand uden for Egnen?

— Hvad? hvad siger De, Menneske? Hvem i al Verden?

— Jeg vilde grumme gerne overtage den Forpagtning, Hr. Baron.

— De — De? ja, men hvor faar jeg saa en Avlsforvalter fra? Saa bliver det sidste værre end det første. Nej, dette Liv er ikke